

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af grundstigningsskylden.

Fremsat den 12. december 1963 af *Gottschalck-Hansen, Axel Kristensen, Erik Eriksen, Foged, Poul Møller, Poul Sørensen, Thestrup og Ib Thyregod.*

Folketinget opfordrer finansministeren til at fremsætte forslag til ændringer i loven om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme, hvorved:

1) grundstigningsskylden helt bortfalder

efter 13. almindelige vurdering den 1. september 1964 og

2) stigning i grundstigningsskylden som følge af årsomvurderingen pr. 1. september 1963 undgås.

Bemærkninger til forslaget.

Nærværende forslag til beslutning af folketetinget opfordrer finansministeren til at fremsætte forslag om ophævelse af afsnit II B §§ 51-73 i lov nr. 237 af 9. juli 1958 om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme — jfr. lovbekendtgørelse nr. 305 af 1. august 1960 — hvorved grundstigningsskylden helt kan bortfalde for alle ejendomme fra og med den 13. almindelige vurdering pr. 1. september 1964.

Forslaget indeholder tillige en opfordring til finansministeren om at fremsætte lovforslag, der ophæver den forhøjelse af grundstigningsskyld, som ifølge gældende lov vil blive resultatet af årsomvurderingen pr. 1. september 1963.

Forslagets motivering er følgende:

Grundstigningsskyldens angivne hovedformål er at inddrage de såkaldte samfundsskabte værdier. Det er imidlertid ikke muligt at definere begrebet „samfundsskabt“, og f. eks. er den værdistigning, som skyldes forringelse i pengeværdien, genstand for beskatning gennem grundværdistigning, uden at en sådan stigning er fremkaldt af offentlige foranstaltninger af positiv karakter.

Men hertil kommer, at vurderingen ikke mindst i de udbyggede kvarterer i byerne er behæftet med meget stor usikkerhed. Dette er da også anerkendt af myndighederne.

Landsskatteretten udtalte i en sag, som er refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 1956, side 809:

„Landsskatteretten [må] erkende, at det under de foreliggende omstændigheder, hvor frie salg af ubebyggede grunde i de indre kvarterer enten ikke forekommer eller dog kun forekommer i et så ringe antal, at de ikke med sikkerhed kan lægges til grund for niveauet i den pågældende gade eller bykvarter, og hvor man som følge af den herskende boligmangel og huslejeregulering ikke kan benytte det sammenligningsgrundlag, huslejen under frie forhold frembyder, er ugørligt at ansætte grundværdien med nogen større sikkerhed.“

Grundværdien i disse kvarterer er altså efter landsskatterettens erkendelse fastsat rent fiktivt.

Men generelt kan det siges, at det er umuligt med blot nogenlunde sikkerhed for vurderingsmyndighederne at fastsætte grundlaget for den afgiftspligtige grundstigning, idet grundstigningsskylden pålignes af forskellen mellem 2 meget usikre vurderinger, nemlig den aktuelle grundværdi minus grundværdien i 1950. Det er forholdet mellem disse vurderinger, som er afgørende for, hvilken grundstigningsskyld der pålignes den enkelte ejendom, og hver af disse vurderinger kan være påvirket af rene tilfældigheder. Der kan være særlig grund til at fremhæve, at den afgiftspligtige grundstigning beregnes på grundlag af værdierne på et i forhold til udviklingen i de forskellige kvarterer tilfældigt år (1950), hvilket medfører, at afgiften kommer til at hvile ensidigt eller i hvert